

Başbakan Erdoğan Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad ile uzun bir telefon görüşmesi yaptı. Bu görüşmede, “muhaliflerin işin çabuk bitir, yoksa müdahale geliyor” demiş olsa gerektir.

İngiltere, İtalya ve Fransa arasında yapılan görüşmede, Suriye'ye yaptırımlar uygulanması gerektiği açıklandı. ABD yönetimi de aynı görüşte olduğunu belirtti.

Yaptırımlar uygulanmasından kastedilen, en başta ticaret ambargosu ve ülke yönetimini oluşturan kişilerin Batı ülkelerindeki taşınabilir ve taşınamaz mallarının dondurulmasıdır.

Kaddafi örneğinde olduğu gibi Esad örneğinde de bir sülale önemli bütün mevkileri paylaşmış ve ülke zenginlikleri bu klan tarafından gasp edilmiştir. Esad sülalesinin ülke dışındaki değişik bankalarda yüksek serveti olsa gerektir.

Arap ülkelerinin hepsinde aynı durum vardır. Bunu Tunus, Mısır ve Libya örneklerinde de görmüştük.

Suriye'ye ticaret ambargosunun en fazla etkileyeceği ülke Türkiye'dir. AKP iktidarı, ek olarak, bu ülkede yıllardan beri baskı altında tutulan yaklaşık 1,5 milyonluk Kürt nüfus nedeniyle de Suriye'deki rejimin değişmemesinden yanadır.

Kürt nüfusun yaklaşık yüzde 20'si vatandaşlık haklarından yoksundur ve ağır bir Araplaştırma politikasıyla karşı karşıyadır.

Erdoğan, Esad yönetimini desteklediğini açıklarken, ülkede reform yapılması gerektiğini de belirtmişti.

Reform, ama nasıl reform?

Ülkede 46 yıldır uygulanan olağanüstü hal kalktı ve güvenlik güçleri daha fazla muhalifi öldürmeye başladı.

Avrupa Birliği içindeki ülkeler genellikle Almanya ne yaparsa onu izlerler.

Suriye de Türkiye'yi izliyor gibi görünüyor.

Türk Ceza Kanunu'nun 141. ve 142. maddeleri kaldırılmış, bunun yerine 301. madde getirilmiş ve ceza alanların sayısı artmıştı.

Beşar Esad ülkedeki gösterilerin dış güçler tarafından düzenlendiğini söyledi.

Suriye geriden gelerek de olsa Türkiye'yi izliyor. Bizde de eskiden beri rejim karşıtı bütün güçler için "kökü dışarıda" deyimini kullanılır.

Beşar Esad göstericileri "teröristler" olarak tanımladığında, duymaya alışık olduğumuz bir deyim kullanıyor.

Bizde de PKK dahil mevcut rejim için sorun yaratan her güç "terörist"tir, aynı zamanda "kökü dışarıda"dır.

Beşar Esad, Suriye halkının talepleri için "haklı talepler" dedi.

“Madem haklı olduklarını biliyorsun, on yıldan beri devlet başkanısın, neden hiçbir şey yapmadın” diye soran olmadı.

Bizde de Kürt halkının en azından bazı talepleri haklı bulunuyor. Bunu söyleyenlerin kendi kendilerine “o zaman neden bu kadar direndik” diye sorması gerekir, ama sormuyorlar.

Beşar Esad taleplerini haklı bulduğu halkın üzerine ateş açılmasına tepki göstermiyor ve şimdiye kadar 400 kadar gösterici öldürülüyor.

Damlara keskin nişancılar yerleştiriliyor. Bunların görevi, kalabalık içinde öne çıkar insanları öldürmek olsa gerektir.

Böylesine açık ve hedef gözeterek öldürüyorlar.

Filistin’de Müslümanlar öldürülüyor diye tepki gösteren Erdoğan, Suriye’de Müslümanların öldürdüğü Müslümanlar için sesini çıkarmıyor.

Ek olarak, Filistin konusunda ortalığı birbirine katan gruplardan da Suriye ile ilgili olarak ses çıkmıyor.

Sonuçta; “Yahudi Müslümanı öldürürse kötüdür, Müslüman Müslümanı öldürürse tepki göstermek gerekmez” gibi bir sonuç çıkıyor.

Tutarlılık değil de faydacılık açık olarak kendisini gösteriyor.

Filistin konusunda duyarlı olan, Suriye’ye ise ilgi göstermeyen sol için de benzeri bir saptama yapılabilir.

İsrail'e karşı savaşan ve şeriatı savunan Hamas'ı anti-emperyalist olarak tanımlayanlar, NATO'ya karşı savaşan Taliban'ı böyle değerlendirmiyorlar. Keza emperyalist ülkelerin Libya'ya müdahalesine karşı çıkan kimi sol gruplar, aynı tepkiyi Afganistan için göstermiyorlar.

Ek olarak, Türkiye'nin Afganistan işgaline katılan bir ülke olmasıyla ilgili protestolar, ancak bu ülkeye gönderilen askeri birliğin görev süresinin uzatılması sırasında gündeme geliyor.

Türkiye'nin Güney Kürdistan'daki askeri varlığı, Somali kıyılarına savaş gemisi göndermesi ise kimsenin dikkatini çekmiyor.

Sarkozy, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı olmadan Suriye'ye müdahale etmeyeceklerini açıkladı.

Bunun anlamı, "Konsey bir an önce müdahale kararı alsın" demektir.

Suriye ile değişik anlaşmaları bulunan Rusya Federasyonu'nun böyle bir karar tasarısını veto etmesi ve uygulanmasını engellemesi söz konusudur ve Suriye yönetimi de buna güvenmektedir.

Libya konusundaki zikzaklı tutumu, Türkiye'ye bu konuda güvenilemeyeceğini gösterdi. Her şeye rağmen Suriye'ye dış müdahale gerçekleşirse, Türkiye de buna katılmaktan geri durmayacaktır.

Komşu bir devlette rejime karşı gösteri yapan insanların kurşunlanmasıyla ilgilenmeyen sol, bu ülkeye dış müdahale gerçekleştiğinde "emperyalist müdahaleye hayır" diyecektir, ama kendisini kendisinden başka ciddiye alan olmayacaktır.

Suriye ilericileri, "göstermelik de olsa sizde mahkeme ve avukat var, bizde o kadarı bile yok"

diyerek Türkiye'deki 12 Eylül rejimini “demokratik” sayarlardı.

Böyle bir ülkede demokratik haklarını isteyen insanları desteklemek, onlara karşı uygulanan şiddete karşı çıkmak gerekmez mi?